

EBA/GL/2015/09

11.09.2015

Ohjeet

---

maksusitoumukseen liittyen talletussuojadirektiivin 2014/49/EU mukaisesti

Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) ohjeet maksusitoumuksiin liittyen talletussuojadirektiivin 2014/49/EU mukaisesti

---

Näiden ohjeiden asema

Tämä asiakirja sisältää ohjeita, jotka on annettu asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan nojalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan mukaan toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan ohjeita.

Ohjeissa esitetään Euroopan pankkiviranomaisen näkemys Euroopan finanssivalvojen järjestelmässä toteutettavista asianmukaisista valvontakäytännöistä tai siitä, miten unionin lainsäädäntöä on sovellettava tietyllä alalla. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdassa määriteltyjen toimivaltaisten viranomaisten, joihin näitä ohjeita sovelletaan, on noudatettava ohjeita sisällyttämällä ne tarpeen mukaan valvontakäytäntöihinsä (esim. muuttamalla lainsäädäntöään tai valvontamenettelyjään). Tämä koskee myös ohjeita, jotka on suunnattu ensisijaisesti laitoksille.

Raportointivaatimukset

Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 16 artiklan 3 kohdan nojalla toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle viimeistään 11.11.2015, noudattavatko ne tai aikovatko ne noudattaa näitä ohjeita, sekä syyt niiden noudattamatta jättämiseen. Jos ilmoitusta ei toimiteta tähän määräaikaan mennessä, Euroopan pankkiviranomainen katsoo, etteivät toimivaltaiset viranomaiset noudata ohjeita. Ilmoitukset lähetetään Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla olevalla lomakkeella sähköpostitse osoitteeseen compliance@eba.europa.eu. Viitteeksi merkitään "EBA/GL/2015/09". Ilmoituksen voi lähettää ainoastaan henkilö, jolla on asianmukaiset valtuudet ilmoittaa ohjeiden tai suositusten noudattamisesta toimivaltaisen viranomaisen puolesta. Myös ohjeiden noudattamisen osalta tehtävistä muutoksista on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle.

Ilmoitukset julkaistaan Euroopan pankkiviranomaisen verkkosivustolla 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

I luku – Aihe, kattavuus ja määritelmät

1. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU 10 artikla 3 kohta 2 alakohhta, annettu 16. huhtikuuta 2014 koskien talletusten vakuusjärjestelmiä antaa EPV:lle tehtäväksi antaa ohjeita maksusitoumuksista. Tätä tarkoitusta varten nämä ohjeet sisältävät ehtoja, jotka voidaan liittää sopimusjärjestelyihin ja lakisääteisiin järjestelyihin, joiden alaisuudessa luottolaitos tarjoaa maksusitoumuksia talletusten vakuusjärjestelmille, sekä kriteerit vakuuksien hyväksyttävyyteen ja hallintaan.
2. Nämä ohjeet on tarkoitettu seuraaville tahoille:
  - a) talletusten vakuusjärjestelmät ja nimetyt viranomaiset, direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 1 ja 18 alakohtien mukaisesti
  - b) kriisinratkaisuviranomaisille, kuten on määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdan iv alakohdassa Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta, ja jota on korjattu (EPV-asetus)
  - c) toimivaltaisille viranomaisille asetuksen (EU) 1093/2010 4 artiklan 2 kohdan i alakohdan mukaan siinä määrin kuin se koskee maksusitoumusten vakavaraisuuskohtelua.

Nämä ohjeet ovat voimassa sen kansallisen laillisen viitekehyksen mukaisesti, joka antaa talletusten vakuusjärjestelmille tai nimetyille viranomaisille vallan hyväksyä maksusitoumukset osaksi niitä rahoitusvaroja, joilla tavoitetaso saavutetaan.

3. Jos talletusten vakuusjärjestelmien toimintaa hallinnoi yksityinen taho, nimettyjen viranomaisten tulisi vahvistaa, että tällaiset järjestelmät kattavan lain mukaan talletusten vakuusjärjestelmät ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston rahoitusvakuusjärjestelyistä annetun direktiivin 2002/47/EY, annettu 6. kesäkuuta 2002, tarjoaman velkojen suojan alaisuudessa.
4. Kriisinratkaisuviranomaisten tulisi ilmoittaa nimetyille viranomaisille, että kun he käyttävät valtaansa direktiivin 2014/59/EU 69, 70 ja 71 artiklojen mukaan luodakseen luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksen, he pyrkivät takaamaan tehokkaan velkojen suojan talletusten vakuusjärjestelmille.
5. Näissä ohjeissa käytetään seuraavia määritelmiä:
  - i. ”Maksusitoumus” tarkoittaa direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 13 alakohdan määritelmän mukaista maksusitoumusta.
  - ii. ”Vähäriskinen” varallisuus' tarkoittaa direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 14 alakohdan määritelmän mukaista vähäriskistä varallisuutta. Vakuuksiin liittyvä vähäriskinen varallisuus näissä ohjeissa voi koostua rahoitusvälineistä tai käteisestä.

- iii. "Maksusitoumusjärjestely" tarkoittaa järjestelyä, jonka talletusten vakuusjärjestelmä ja luottolaitos muodostavat ja joka antaa ehdot ja säännöt luottolaitosten maksusitoumusten mukaan ottamiselle talletusten vakuusjärjestelmän käytettävissä olevien varojen puitteissa, ja etenkin (i) talletusten vakuusjärjestelmien suorittamaa maksusitoumuksen määrän indikaatiota ja (ii) luottolaitoksen peruuttamatonta ja vakuudellista velvoitetta talletusten vakuusjärjestelmää kohtaan maksaa maksusitoumussumma talletusten vakuusjärjestelmän pyynnöstä järjestelyssä sovitun aikarajan sisällä.
- iv. "Maksusitoumussumma" tarkoittaa talletusten vakuusjärjestelmälle maksettua osuutta ja rahallista summaa talletusten vakuusjärjestelmän vaatimalla tavalla, jonka luottolaitos lupaa toimittaa maksusitoumuksen keinoin maksusitoumusjärjestelyn ehtojen ja sääntöjen mukaisesti.
- v. "Panttioikeuteen perustuva rahoitusvakuusjärjestely" tarkoittaa direktiivin 2002/47/EY 2 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti järjestelyä, joka kuuluu direktiivin 2002/47/EY täytäntöönpanoa varten annetun lainsäädännön piiriin, jossa luottolaitos varmistaa maksusitoumusjärjestelyssä tehdyt velvoitteet tarjoamalla vähäriskisestä varallisuudesta muodostuvat vakuudet pantiksi talletusten vakuusjärjestelmille, joissa vakuudeksi annettujen vähäriskisten varallisuuksien täysi omistusoikeus säilyy luottolaitoksella, kun panttioikeus muodostetaan.
- vi. "Omistusoikeuden siirtävä rahoitusvakuusjärjestely" tarkoittaa rahoitusvakuusdirektiivin 2 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti järjestelyä, joka kuuluu rahoitusvakuusdirektiivin täytäntöönpanoa varten annetun lainsäädännön piiriin, jossa luottolaitos varmistaa maksusitoumusjärjestelyssä tehdyt velvoitteet siirtämällä vähäriskisen varallisuuden täyden omistusoikeuden talletusten vakuusjärjestelmälle.
- vii. "Rahoitusvakuusjärjestely" tarkoittaa panttioikeuteen perustuvaa rahoitusvakuusjärjestelyä tai omistusoikeuden siirtävää rahoitusvakuusjärjestelyä.
- viii. "Täytäntöönpanoon oikeuttava tapahtuma" tarkoittaa tapahtumaa, joka aiheuttaa maksusitoumuksen summan maksamisvelvoitteen nopeutumisen niin, että se erääntyy heti. Täytäntöönpanoon oikeuttavan tapahtuman sattuessa talletusten vakuusjärjestelmällä on rahoitusvakuusjärjestelyn ehtojen mukaan ja direktiivin 2002/47/EY 2 artiklan 1 kohdan l alakohdan tai lain nojalla oikeus realisoida luottolaitoksen antama vähäriskinen varallisuusvakuus myymällä tai ottaa se omaisuudekseen ilman, että on tarvetta etukäteiseen toimivaltaimoitukseen tai valtuutukseen.

- ix. "Likvidaatiomenettely" tarkoittaa likvidaatiomenettelyä luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta annetun direktiivin 2001/24/EY 2 artiklan mukaisesti.
- x. "Tervehdyttämistoimenpide" tarkoittaa tervehdyttämistoimenpiteitä luottolaitosten tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta annetun direktiivin 2001/24/EY 2 artiklan mukaisesti.
- xi. "Varhaisen tilanteeseen puuttumisen toimenpiteet" tarkoittavat toimivaltaisten viranomaisten suorittamia toimenpiteitä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä annetun direktiivin 2014/59/EU 27–30 artiklojen mukaisesti.
- xii. "Kriisinhallintatoimet" tarkoittavat kriisinhallintatoimia luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä annetun direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 102 kohdan mukaisesti.

II luku – Ohjeita maksusitoumuksiin

Osa 1 – Yleisiä huomioita

- 6. Direktiivin 2014/49/EU tarkoitus on "yhdenmukaistaa talletusten vakuusjärjestelmien rahoitustapoja"¹ ennako- ja jälkimaksujen yhdistelmän avulla.
- 7. Direktiivin 2014/49/EU 10 artiklan 3 kohdan nojalla käytettävissä oleviin rahoitusvaroihin, jotka on otettava huomioon talletusten vakuusjärjestelmien tavoitetason saavuttamiseksi, voivat sisältyä maksusitoumukset, kunhan maksusitoumusten kokonaisuus ei ylitä 30 prosenttia kyseisen artiklan mukaisesti hankittujen käytettävissä olevien rahoitusvarojen kokonaismäärästä.
- 8. Tämä säännös tarkoittaa, että jäsenvaltioilla on velvollisuus antaa nimetyille viranomaisille tai talletusten vakuusjärjestelmille valta hyväksyä maksusitoumuksia, jotka ovat korkeintaan 30 % käytettävissä olevista rahoitusvaroista. Direktiivin 2014/49/EU 10 artiklan 3 kohtaa ei pidä kuitenkaan tulkita automaattisena oikeutena luottolaitoksille, täytäntöönpanokelpoinen talletusten vakuusjärjestelmää vastaan, antaa kannatusmaksujaan maksusitoumuksina. Talletusten vakuusjärjestelmien tulisi käyttää tätä mekanismia syrjimättömien kriteerien pohjalta. Eryityisesti, talletusten vakuusjärjestelmien ei tulisi hyväksyä tietyn jäsenen ennakkokannatusmaksuista yli 30:tä prosenttia maksusitoumuksina.

---

¹ Direktiivin 2014/49/EU johdanto-osan kappale 27.

9. Nimettyjen viranomaisten tulisi vahvistaa, että talletusten vakuusjärjestelmien ja luottolaitosten käyttämät maksusitoumusjärjestelyt ja rahoitusvakuusjärjestelyt noudattavat näitä ohjeita.

Osa 2 – Maksusitoumusjärjestely

10. Maksusitoumusten hyväksyttävyyden tulisi olla ehdollista talletusten vakuusjärjestelmien ja niiden jäseninstituutioiden välisten yksittäisten kirjallisten maksusitoumusjärjestelyjen päätelmien mukaan. Uusi maksusitoumusjärjestely tulisi päättää aina, kun uusi ennakkokannatusmaksu vaaditaan. Vaihtoehtoisesti olemassa olevaa pääjärjestelyä tulisi muokata tai täydentää joka kerta niin, että se ottaa huomioon uudet ennakkokannatusmaksujen vaatimukset.
11. Maksusitoumusjärjestelyn tulisi sisältää vähintään seuraavat elementit:
  - a) maksusitoumuksen määrä
  - b) luottolaitoksen peruuttamaton velvoite suorittaa maksusitoumuksen summan luvattu käteismaksu milloin tahansa talletusten vakuusjärjestelmän pyynnöstä, ilman aiheetonta viivytystä ja joka tapauksessa kahden työpäivän sisällä siitä, kun alla olevan kohdan c mukaan tehty ilmoitus on vastaanotettu. Talletusten vakuusjärjestelmän tulisi periä ainakin osa peruuttamattomista maksusitoumuksista, kun, käytettävissä olevien rahoitusvarojen käytöstä/kuluttamisesta johtuen, peruuttamattomien maksusitoumusten osuus käytettävissä olevista rahoitusvaroista ylittää enimmäiskynnysarvon, joka on määrätty direktiivin 2014/49/EU järjestelmän mukaan ja näiden ohjeiden kappaleen 8 mukaan. Maksuaika tulisi lyhentää yhteen työpäivään, jos toimivaltainen viranomainen tai kriisinhallintaviranomainen soveltaa luottolaitokseen varhaisen tilanteeseen puuttumisen tai kriisinhallinnan toimenpiteitä. Järjestelmän ei tulisi sisältää mahdollisuutta vähentää maksusitoumusjärjestelyn määrää tai maksusitoumusjärjestelmän päättämistä ilman talletusten vakuusjärjestelmän lupaa.
  - c) säännös talletusten vakuusjärjestelmän ilmoituksesta luottolaitoksille millä tahansa voimassa olevalla keinolla, jolla varmistetaan vastaanotto aina, kun vakuusjärjestelmä perii käteismaksun maksusitoumuksen summasta.
  - d) luottolaitoksen velvollisuus ilmoittaa välittömästi talletusten vakuusjärjestelmälle kaikista tapahtumista, jotka voivat vaikuttaa laitoksen kykyyn noudattaa velvolluuksiaan tai talletusten vakuusjärjestelmän kykyyn panna oikeuksiaan täytäntöön maksusitoumusjärjestelyn tai rahoitusvakuusjärjestelyn mukaisesti, mukaan lukien laitoksen uudelleenluokittelu alempaan luokkaan ulkopuolisen luottoluokituslaitoksen toimesta sekä kaikki oleelliset muutokset vakavaraisuuteen tai liiketoimintaan tai vakuuksina annettun vähäriskisen varallisuuden arvostustason lasku.

- e) panttioikeuteen perustuvan rahoitusvakuusjärjestelyn tai omistusoikeuden siirtävän rahoitusvakuusjärjestelyn päättäminen talletusten vakuusjärjestelmän ja luottolaitoksen välillä, joka varmistaa luottolaitoksen velvollisuudet maksusitoumusta koskien vähäriskisten vakuuksien varauksina luottolaitokselta talletusten vakuusjärjestelmälle, jolloin vakuuksiin ei saa kohdistua kolmansien osapuolten oikeuksiin liittyviä rasitteita ja ne ovat talletusten vakuusjärjestelmän käytössä.
12. Nämä ohjeet eivät vaikuta siihen mahdollisuuteen, että kansallisen lain mukaan niiden sisältö voidaan panna osittain tai kokonaan täytäntöön lain säädösten kautta, mukaan lukien maksusitoumusjärjestelyn ja rahoitusvakuusjärjestelyjen säännökset, edellyttäen, että lain säädökset saavuttavat tuloksia, jotka ovat vähintään yhteneviä talletusten vakuusjärjestelmien ja sen jäsenten välisten sopimusjärjestelyjen kanssa, muun muassa: luottolaitoksen velvollisuuden täyttyminen maksaa maksusitoumus; vakuutena käytettävän vähäriskisen varallisuuden toimittaminen luottolaitokselta talletusten vakuusjärjestelmälle, mikä vahvistaa maksusitoumuksen, niin että ne ovat talletusten vakuusjärjestelmän käytössä; vähäriskisen varallisuuden välitön realisointi talletusten vakuusjärjestelmän toimesta täytäntöönpanoon oikeuttavan tapahtuman sattuessa sekä vaatimusten ristiriidattomuus, mukaan lukien aikakehys, joka määrätään direktiivissä 2014/49/EU ja missä tahansa muussa sovellettavissa olevassa EU-lain säädöksessä.

Osa 3 – Rahoitusvakuusjärjestely

13. Rahoitusvakuusjärjestelyn tulisi sisältää seuraavat ehdot yksiselitteisesti, jotta talletusten vakuusjärjestelmän asemaa velkojana voitaisiin suojella:
- a) luottolaitos korvaa vakuudeksi annetun vähäriskisen varallisuuden, kun se erääntyy, kun se ei enää noudata näiden ohjeiden osissa 6 ja 7 annettuja vaatimuksia tai muissa tietyissä tapauksissa, joista sovitaan yhdessä talletusten vakuusjärjestelmän kanssa, niin että maksusitoumus on pysyvästi turvattu tarkoituksenmukaisella vakuudella.
- b) jos kyseessä on panttioikeuteen perustuva rahoitusvakuusjärjestely, luottolaitos ei saa luovuttaa vakuutta pois (esim. myydä, kiinnittää).
- c) luottolaitoksen tulee täydentää vakuutena käytettyä vähäriskistä varallisuutta talletusten vakuusjärjestelmän pyynnöstä tapauksissa, joissa vakuusvarallisuuden arvo laskee alle maksusitoumuksen arvon näiden ohjeiden osan 7 mukaisen vakuusmateriaalille mahdollisesti tehtävän arvonalennuksen aliarvostuksen jälkeen tai ottaen huomioon sovellettava vaihtokurssi käteisvakuuksien kohdalla.
- d) Varautuminen vähintään seuraavien täytäntöönpanoon oikeuttaviin tapahtumiin:
- (i) luottolaitos ei maksa maksusitoumussummaa maksusitoumusjärjestelyssä annetun ajan sisällä, kun talletusten vakuusjärjestelmä näin vaatii

- (ii) luottolaitos ei korvaa talletusten vakuusjärjestelmälle vähäriskistä varallisuutta sen erääntyessä, kun se ei enää noudata näiden ohjeiden kohdissa 6 tai 7 annettuja vaatimuksia tai muissa tietyissä tapauksissa, joista sovitaan yhdessä talletusten vakuusjärjestelmän kanssa
- (iii) luottolaitos ei täydennä vakuuksiaan, kun talletusten vakuusjärjestelmä näin vaatii, jos kattavuustaso alittuu, kuten näiden ohjeiden osassa 7 määritellään
- (iv) luottolaitoksen toimilupa perutaan
- (v) jos luottolaitos on muiden tervehdyttämistoimenpiteiden kuin varhaisen puuttumisen tai kriisinhallintamenettelyjen kohteena tai on likvidaatiomenettelyn kohteena.

Jos laitos ei enää ole talletusten vakuusjärjestelmän jäsen täyttämättä mitään yllä mainituista täytäntöönpanoon oikeuttavista tapahtumista, talletusten vakuusjärjestelmän tulisi valita toimintatapa, joka sopii parhaiten sitoutettujen rahojen saatavuuden varmistamiseen.

Tämän saavuttaakseen talletusten vakuusjärjestelmä voi:

- (1) panna sitoumuksen täytäntöön
- (2) hyväksyä, että laitos, joka ei enää ole talletusten vakuusjärjestelmän jäsen tämän lopetettua sen jäsenyyden, on edelleen sitoumuksen sitoma, ja panee sen täytäntöön viimeistään, kun sitoumus erääntyy maksusitoumusjärjestelyn mukaisesti, ellei sitoumusjärjestelyä jatketa
- (3) hyväksyä, että sitoumus siirretään toiselle taholle fuusion tai yritysston yhteydessä.

Kun luottolaitos ei enää ole talletusten vakuusjärjestelmän jäsen ja liittyy toiseen talletusten vakuusjärjestelmään, alkuperäisen talletusten vakuusjärjestelmän tulisi varmistaa, että jäsenyyden loppumista edeltävien 12 kuukauden rahoitusvarat siirretään toiselle talletusten vakuusjärjestelmälle joko panemalla sitoumus täytäntöön ja siirtämällä tulot vastaanottavalle talletusten vakuusjärjestelmälle tai uudelleen kohdentamalla maksusitoumusjärjestely vastaanottavalle talletusten vakuusjärjestelmälle yhteisymmärryksessä talletusten vakuusjärjestelmän ja luottolaitoksen kanssa.

Jos talletusten vakuusjärjestelmän vaihto on seurausta kriisintarkaisutoimenpiteestä, talletusten vakuusjärjestelmän tulisi konsultoida kriisintarkaisuviranomaisia ennen maksusitoumuksia koskevien päätösten

tekemistä, ja sen tulisi ottaa huomioon kriisinratkaisun tavoitteet, mukaan lukien tallettajien suojele².

- e) Täytäntöönpanoon oikeuttavan tapahtuman sattuessa talletusten vakuusjärjestelmän tulisi muuttaa vakuudeksi annettu vähäriskinen varallisuus rahaksi tai ottaa se omaisuudekseen rahoitusvakuusjärjestelyn ehtojen mukaisesti.
- f) Talletusten vakuusjärjestelmän tulee vapauttaa ja palauttaa vakuutena oleva vähäriskinen varallisuus, kun luottolaitos maksaa maksusitoumussumman käteisenä.
- g) Se osapuoli, joka on oikeutettu vakuutena olevan vähäriskisen varallisuuden tuottoihin (korot, osingot jne.), tulisi määritellä (joko talletusten vakuusjärjestelmä tai jäsenlaitos).

Osa 4 – Vakuuksien toimitus vakuudenantajalta talletusten vakuusjärjestelmälle

- 14. Rahoitusvakuusjärjestelyn mukaan talletusten vakuusjärjestelmän tulisi varmistaa, että luottolaitos toimittaa vähäriskisen varallisuuden talletusten vakuusjärjestelmälle noudattaen direktiivissä 2002/47/EY annettuja modaliteetteja, niin että vähäriskinen varallisuus on talletusten vakuusjärjestelmän omistuksessa tai valvonnassa.
- 15. Tällainen toimitus luottolaitokselta talletusten vakuusjärjestelmälle tulee tehdä hyvittämällä vakuus seuraavasti:
  - a. Jos kyseessä on panttioikeuteen perustuva rahoitusvakuusjärjestely, vakuutena annettu vähäriskinen varallisuus tulee hyvittää arvoosuustilille tai käteistilille, (i) jota ylläpitävät omaisuudenhoitajat tai välikädet, jotka ovat nimetyn viranomaisen tai talletusten vakuusjärjestelmän nimeämiä ja jotka pystyvät antamaan täydelliset, tarkat ja ajankohtaiset tiedot sekä luottolaitoksesta että vähäisen riskin varallisuudesta sekä (ii) joka mahdollistaa, että luottolaitokset voivat rekisteröidä vakuuksina käytetyn vähäriskisen varallisuuden panttioikeuteen perustuvan rahoitusvakuusjärjestelyn mukaisesti.

Tällaisessa tapauksessa talletusten vakuusjärjestelmien tai nimettyjen viranomaisten tulee tunnistaa pelkästään omaisuudenhoitajat tai välikädet, jotka varmistavat vähäriskisen varallisuuden täydellisen segregaaation ja turvan ja mahdollistavat, että talletusten vakuusjärjestelmät pääsevät nopeasti käsiksi niihin pyynnöstä, jotta voitaisiin estää luottolaitoksen tai talletusten vakuusjärjestelmän tappiot, jotka johtuvat omaisuudenhoitajan laiminlyönneistä tai maksukyvyttömyydestä. Heidän tulee myös varmistaa,

---

² Direktiivin 2014/59/EU 31 artikla, EUVL L 173/190, 12.6.2014.

että omaisuudenhoitajat eivät voi hävittää vakuuksina käytettävää vähäriskistä varallisuutta ja että he ovat sopimuksellisesti luopuneet retentio-oikeudesta tai panttioikeudesta, joka heillä voi muuten olla vähäriskiseen varallisuuteen.

- b. Jos kyseessä on omistusoikeuden siirtävä rahoitusvakuusjärjestely, siirto talletusten vakuusjärjestelmälle tulee tehdä talletusten vakuusjärjestelmän arvopaperitilille tai käteistilille, jolloin luottolaitos voi rekisteröidä vakuutena käytettävän vähäriskisen varallisuuden omistusoikeuden siirtävän rahoitusvakuusjärjestelyn mukaisesti. Nimetyn viranomaisen tai talletusten vakuusjärjestelmän tulee varmistaa, että omaisuudenhoitajat eivät voi hävittää vakuutena käytettävää vähäriskistä varallisuutta ja että he ovat sopimuksellisesti luopuneet retentio-oikeudesta tai panttioikeudesta, joka heillä voi muuten olla vähäriskiseen varallisuuteen.

Jos talletusten vakuusjärjestelmällä on oikeus saada käteistalletuksia jäseniltään, luottolaitos voi tallettaa käteisvakuudet suoraan talletusten vakuusjärjestelmälle.

Osa 5 – Kriteerit, joiden avulla voidaan vahvistaa, että vakuuteen ei kohdistu kolmansien osapuolten oikeuksiin liittyviä rasitteita

16. Direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 13 alakohta määrää, että vakuuksiin ei saa kohdistua kolmansien osapuolten oikeuksiin liittyviä rasitteita. Sen vuoksi talletusten vakuusjärjestelmien ja nimettyjen viranomaisten ei tulisi hyväksyä [vakuudeksi] mitään vähäriskistä varallisuutta, jos siihen kohdistuu valmiiksi rasitteita tai vakuuksia panttien tai muiden vakuuksien muodossa.
17. Rahoitusvakuusjärjestelyn alaisuudessa annettujen varojen pitää olla laillisesti realisoitavissa, ilman että kyseessä oleviin varoihin liittyy aikaisempia vaateita. Kolmansien osapuolten ei pitäisi olla mahdollista tulla väliin ja onnistuneesti vaatia itselleen pantattuja varoja tai mitään niihin liittyviä oikeuksia.
18. Tätä tarkoitusta varten rahoitusvakuusjärjestelyn tulisi määrätä, että luottolaitokset varmistavat ja takaavat, että mihinkään vakuutena käytettävään vähäriskiseen varallisuuteen ei samaan aikaan kohdistu valmiiksi kolmannen osapuolen oikeuksiin liittyviä rasitteita tai vakuuksia, tai varmistaa toinen, jo olemassa oleva, sitoumus talletusten vakuusjärjestelmää kohtaan sekä varmistaa, että mitään varallisuutta, jota käytetään panttioikeuteen perustuvassa rahoitusvakuusjärjestelyssä, ei anneta kolmannelle osapuolelle vakuutena.

Osa 6 – Vakuuksien hyväksyttävyyden ja hallinnan kriteerit

19. Direktiivin 2014/49/EU mukaan talletusten vakuusjärjestelmien tulisi hyväksyä vain vähäriskistä varallisuutta maksusitoumuksen vakuutena. Talletusten vakuusjärjestelmien ja nimettyjen viranomaisten tulisi määrittää sopivat kriteerit vakuuden hyväksyttävyydelle ottaen huomioon vähäriskisen varallisuuden liikkeeseenlaskijan luotto- ja markkinariskit sekä kyseisten varojen likviditeetti, jolloin voidaan välttää epälikvidejä varoja. Myös keskittymäriski ja valuuttariski on otettava huomioon. Lähtökohtaisesti Euroopan keskuspankin (EKP) tai Euroopan unionin kansallisten keskuspankkien julkaisemia kriteereitä vakuuksien hyväksyttävyydestä tulisi pitää yhdenmukaisina näiden ohjeiden osassa 6 esitettyjen vaatimusten kanssa.
20. Talletusten vakuusjärjestelmien tai nimettyjen viranomaisten tulisi nimetä myös vastuurajat, joilla varmistetaan, että jokaiselle luottolaitokselle on olemassa korkea vakuuksien hajautus ainakin liikkeellelaskijan ja maturiteetin osalta. Sellaisten pienempien laitosten kohdalla, jotka eivät pysty toimittamaan sellaista vähäriskistä varallisuutta, joka noudattaa hajautuksen ja vastuurajojen vaatimuksia, voi vakuutena käytettävän vähäriskisen varallisuuden hajautus olla matalampi, kunhan vähäriskisen varallisuuden yleinen hajautustaso talletusten vakuusjärjestelmän altistuksessa on korkea.
21. Talletusten vakuusjärjestelmien tulisi rajata altistus velkaan, joko julkiseen tai yksityiseen, jonka arvo korreloi voimakkaasti sellaisten tilanteiden kanssa, joissa talletusten vakuusjärjestelmän pitäisi maksaa tallettajille tai osallistua päätöslauselmaan, ja minkä vuoksi se saattaa joutua realisoimaan maksusitoumuksen. Velan nimellisarvon valuuttaa ei kuitenkaan pitäisi tässä tarkoituksessa ottaa huomioon, sillä se aiheuttaisi liiallisia rajoitteita vakuuksien tarjoamiskykyyn. Lisäksi, suhteellisuusperiaatteen mukaisesti, niiden pienten laitosten kohdalla, jotka eivät pysty toimittamaan vakuutena käytettyjä varoja tämän vaatimuksen mukaisesti, korrelaatiotaso voi olla korkeampi, kunhan yleinen korrelaatiotaso talletusten vakuusjärjestelmässä on matala.
22. Lisäksi talletusten vakuusjärjestelmien ja nimettyjen viranomaisten tulisi riittävästi ottaa huomioon erot, kun niitä on, vakuuksien valuutan ja talletusten vakuusjärjestelmien korvattavien talletusten valuutan välillä.
23. Talletusten vakuusjärjestelmä voi itse hallita vakuuksia tai sen voi hoitaa kolmas osapuoli osana kolmikantaista vakuushallintopalvelua, kunhan näissä ohjeissa määrätyt vaatimukset täyttyvät.

Osa 7 – - Vakuusmateriaaliin sovellettavat arvonalennukset

24. Talletusten vakuusjärjestelmien tai nimettyjen viranomaisten tulisi aina soveltaa arvonalennuksia vakuutena käytettävän vähäriskisen varallisuuden arvoon, paitsi jos vakuus annetaan käteisenä samassa valuutassa kuin maksusitoumus. Tämä tarkoittaa,

että perustana olevien varojen arvo lasketaan niiden markkina-arvona vähennettynä tietyllä prosenttimäärällä (aliarvostus).

25. Talletusten vakuusjärjestelmien tai nimettyjen viranomaisten tulisi varmistaa, että aliarvostus vastaa luotto-, markkina- ja maksuvalmiusriskiä, joka määräytyy jokaisen varallisuuden vastuuarvon mukaan. Tätä tarkoitusta varten eri aliarvostukset tulisi määrittellä ottaen huomioon liikkeellelaskijan tyyppi ja sen luoton laatu sekä varallisuuden maturiteetti ja valuutta.
26. Aliarvostusten käyttöönoton tulisi perustua myös odotettujen tappioiden suuruuden määrittämiselle ja odotetulle viiveelle ennen varallisuuden myymistä.
27. Vaikka onkin mahdollista käyttää monia aliarvostusohjelmia ja -menetelmiä, EKP:n ja Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansallisten keskuspankkien aliarvostusmallit vakuutena käytettävälle varallisuudelle tarjoavat järkevän ratkaisun.
28. Talletusten vakuusjärjestelmien tai nimettyjen viranomaisten tulisi varmistaa, että vähäriskisen varallisuuden arvon markkinahintaan arvostaminen tehdään säännöllisesti, mahdollisesti päivittäin.
29. Lisäksi vakuutena käytettävän vähäriskisen varallisuuden aliarvostettua markkina-arvoa tulisi ylläpitää ajan mittaan. Tämä tarkoittaa, että jos perustana olevien varojen säännöllisesti markkinahintaan arvostettu arvo tippuu tietyn kynnyksarvon alle eikä enää vastaa katesuhdelukua, joka johtuu aliarvostuksen käyttöönotosta, luottolaitoksen tulisi tarjota lisää vähäriskistä varallisuutta tai korvata asianmukainen osa maksusitoumuksesta käteisellä.
30. Talletusten vakuusjärjestelmät tai nimetyt viranomaiset voivat koska tahansa asettaa jäsenlaitokselle lisää ilmoitus- ja raportointivelvollisuuksia.

Osa 8 – Vakavaraisuuskohtelu

31. Maksusitoumusten vakavaraisuuskohtelun pitäisi pyrkiä varmistamaan tasapuolinen kohtelu ja hillitä tällaisten sitoumusten suhdanteita vahvistavaa vaikutusta niiden kirjanpitokäytännöistä riippuen.
32. Jos kirjanpitokäytännön mukaan maksusitoumus sisältyy kokonaisuutena taseeseen (vastattavana) tai vakuusjärjestely sisältyy kokonaan tuloslaskelmaan, ei pitäisi olla mitään syytä käyttää ad-hoc-vakavaraisuuskohtelua suhdanteita vahvistavan vaikutuksen hillitsemiseen.
33. Jos taas kirjanpitokäytännön mukaan maksusitoumus ja vakuusjärjestely eivät sisälly taseeseen, toimivaltaisen viranomaisen on - valvontatarkastus- ja arviointiprosessia noudattaen - arvioitava riskit, joille luottolaitoksen pääoma- ja likviditeettiasema altistuvat, jos talletusten vakuusjärjestelmä vaatii laitosta maksamaan sitoumuksensa käteisellä, sekä käytettävä asianmukaista valtaa varmistaakseen, että suhdanteita vahvistavaa vaikutusta hillitään ylimääräisillä pääoma-/likviditeettivaatimuksilla.

III luku – Loppumääräykset ja täytäntöönpano

Täytäntöönpanopäivä

34. Talletusten vakuusjärjestelmien ja nimettyjen viranomaisten tulee ottaa nämä ohjeet käyttöön sisällyttämällä ne omiin käytäntöihinsä 31.12.2015 mennessä. Sen jälkeen talletusten vakuusjärjestelmien ja nimettyjen viranomaisten tulee varmistaa, että näitä ohjeita noudatetaan. Sama käyttöönottoaikataulu koskee myös kriisinratkaisuviranomaisia ja toimivaltaisia viranomaisia siltä osin kuin nämä ohjeet koskevat heitä.